

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10To/41/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8713010463
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8713010463.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Evy Pirkovskej a JUDr. Evy Rešatkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 15.1.2014, v trestnej veci proti obžalovanému C. T. pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zákona, o odvolaniach obžalovaného a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T 127/2013 zo dňa 7.10.2013 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovanému C. T., nar. X.X.XXXX v G., trvale bytom G., ul. Z. - M. č. XXXX/X, prechodne bytom G., ul. X. č. XX, u p. E., toho času od 29.3.2013 vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS G.,

u k l a d á

Podľa § 172 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 39 ods. 1, § 38 ods. 3, § 36 písm. j), l), n) Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a), ods. 4 Tr. zákona ho na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súdu prvého stupňa bol obž. C. T. uznaný za vinného pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b), j) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- od presne nezistenej doby, najneskôr od roku 2011 do dňa 29.3.2013 neoprávnene kupoval od doposiaľ nestotožnenej osoby pod menom O. kryštalický materiál s obsahom metamfetamínu v množstve presahujúcom najmenej 10 jednorazových dávok, ktorý prechovával u seba s úmyslom tento ďalej predávať ďalším osobám, kde takto kryštalický materiál s obsahom metamfetamínu zadovážil najmenej O. D., S. P., S. J., O. Y. a C. N., pričom dňa 29.3.2013 v čase okolo 15.44 hod. zakúpil od doposiaľ nestotožnenej osoby pod menom O. kryštalický materiál s obsahom metamfetamínu za sumu 500,- euro

a dňa 29.3.2013 o 19.05 hod. na diaľnici D1 pri obci E., okres G., v smere jazdy z E. na E., v okrese G., po tom, čo bol vyšetrovateľom PZ Odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Poprade dňa 29.3.2013 o 19.00 hod. na uvedenom mieste zadržaný podľa § 85 ods. 1 Trestného poriadku, na výzvu dobrovoľne vydal zatavenú plastovú striekačku s obsahom bieleho kryštalického materiálu s priemerným 66,8 % obsahom metamfetamínu o celkovej hmotnosti 0,31 g (310 mg), pričom z uvedeného množstva by bolo možné pripraviť od 5 do 21 obvykle jednorazových dávok drogy v hodnote najmenej 50,- euro, prázdnu plastovú injekčnú striekačku o objeme 10 ml, zabalenú v sterilnom obale, plastové vrečko s tlakovým uzáverom o rozmeroch 10 x 6 cm s obsahom svetložltého kryštalického materiálu s priemerným 75 % obsahom metamfetamínu o celkovej hmotnosti 5,12 g (5120 mg), pričom z uvedeného množstva by bolo možné pripraviť od 96 do 384 obvykle jednorazových dávok drogy v hodnote najmenej 960,- euro, plastové vrečko s tlakovým uzáverom o rozmere cca 9 x 6 cm s obsahom svetložltého kryštalického materiálu s priemerným obsahom 76,8 % metamfetamínu o celkovej hmotnosti 6,54 g (6540 mg), pričom z uvedeného množstva by bolo možné pripraviť od 126 do 502 obvykle jednorazových dávok drogy v hodnote najmenej 1260,- euro, pričom v prípade metamfetamínu ide o psychotropnú látku, ktorá je v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradená do II. skupiny psychotropných látok.

Za to mu bol podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c), § 38 ods. 3, § 36 písm. j), l) Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a), ods. 4 Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Zároveň podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona mu bol uložený ochranný dohľad v trvaní 1 roka.

Proti tomuto rozsudku a to proti jeho výroku o treste, podali obžalovaný a okresný prokurátor odvolanie, ktoré následne aj písomne odôvodnili.

Obžalovaný v dôvodoch svojho odvolania uviedol, že okresný súd na základe vykonaného dokazovania v prípravnom konaní a v súlade s jeho vyjadrením správne vyhodnotil vykonané dokazovanie, prijal jeho vyhlásenie o vine a zákonne rozhodol o právnom posúdení žalovaného skutku. Podľa jeho názoru však pri takomto správnom posúdení nedostatočne a v rozpore s doposiaľ ustálenou súdnou praxou rozhodol o výške trestu. V predmetnej trestnej veci boli splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu v súlade s ustanovením § 39 ods. 1 Trestného zákona, keď sa priznal ku skutku a tento úprimne oľutoval a pred spáchaním skutku viedol riadny život. Na rozdiel od napadnutého rozsudku je ale toho názoru, že bolo potrebné priznať mu aj ďalšiu poľahčujúcu okolnosť a to, že v prípravnom konaní dobrovoľne vydal omamnú látku, napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, a teda naplnil aj podmienky v súlade s § 36 písm. n) Trestného zákona. U neho teda existovali 3 poľahčujúce okolnosti, bez zistenia priťažujúcich okolností a vo svetle takýchto okolností, keď bol zamestnaný, viedol riadny život, výrazne napomáhal orgánom činným v trestnom konaní, majú podľa neho vo svojom súhrne taký význam, že predstavujú výnimočné okolnosti prípadu, pri existencii ktorých jeho potrestanie v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby by bolo neprimerane prísne a pre zabezpečenie ochrany spoločnosti je možné uložiť mu aj trest kratšieho trvania. S poukazom na súdnu prax a to rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10To 1/2013, 4To 23/2012 a 1To 20/2013, mu je možné uložiť trest v trvaní piatich rokov. Vzhľadom na tieto skutočnosti navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vyhovel jeho odvolaniu.

Okresný prokurátor v dôvodoch svojho odvolania uviedol, že za nesprávny považuje výrok o treste napadnutého rozsudku a má za to, že v danej veci neboli splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby podľa § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona. Poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, podľa ktorého súd nezistil v okolnostiach prípadu také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona, pričom poukázal na to, že predmetom neoprávnenej kúpy, predaja, zadovážovania a prechovávanía psychotropnej látky obžalovaným bol výlučne kryštalický materiál s obsahom metamfetamínu, ktorý je zaradený v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok, pričom je v odôvodnení rozsudku napísané a zdôraznené, akým spôsobom táto látka pôsobí na ľudský organizmus a to tak po psychickej, ako aj po fyzickej stránke, pričom pri dlhodobom užívaní dochádza k chronickej intoxikácii, ktorá sa navonok prejavuje depresiami, podozrievavosťou a vzťahovačnosťou,

často so samovražednými tendenciami a následným rozvojom psychotických paranoidných príznakov osôb závislých na jeho užívaní. Poukazuje tiež na konštatovanie súdu, že neoprávnená držba tejto psychotropnej látky a nakladanie s ňou vo všetkých formách uvedených v ustanovení § 172 ods. 1 Trestného zákona, teda nie pre vlastnú potrebu páchatela, je pre spoločnosť vysoko nebezpečná, spôsobujúca u jej užívateľov ďalšie, respektíve ťažké následky, než napríklad konope (Cannabis) - marihuana spadajúca do I. skupiny omamných látok v zmysle citovaného zákona. Tiež poukazuje na konštatovanie súdu, že obžalovaný túto psychotropnú látku prechovával u seba s úmyslom predávať ju ďalším osobám - v preukázateľnom počte najmenej 5 osôb a rovnako mal preukázané, že túto trestnú činnosť obžalovaný páchal dlhšiu dobu - najneskôr od roku 2011 do 29.3.2013, kedy bol zadržaný, pričom len tento procesný úkon orgánov činných v trestnom konaní podľa názoru súdu zabránil obžalovanému v pokračovaní páchania tejto drogovej trestnej činnosti. U obžalovaného bolo zaistené také množstvo psychotropných látok, ktoré predstavovalo najmenej 227 obvykle jednorazových dávok tejto drogy v hodnote najmenej 1.260,- euro. Na strane druhej súd zistil, že u obžalovaného existujú konkrétne okolnosti, vzhľadom na jeho pomery a teda dôvody pre použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona. Poukazuje ďalej na konštatovanie súdu, že takýmito okolnosťami a pomermi je prevaha poľahčujúcich okolností bez zistenia akejkoľvek priťažujúcej okolnosti a vychádzal z toho, že viaceré okolností, ktoré inak samé osebe sú len všeobecnými poľahčujúcimi okolnosťami, vo svojom súhrne nadobudnú v konkrétnom prípade taký význam, že ich bude možné posúdiť ako mimoriadne okolnosti podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona. Podľa súdu obžalovaný pred spáchaním skutku viedol riadny spôsob života, nebol doposiaľ súdne trestaný, počas pojednávania vo veci pred súdom sa ku skutku priznal, svoje konanie úprimne oľutoval a prejavil aj účinnú snahu viesť v budúcnosti riadny spôsob života a trestnú činnosť už nepáchať. Po zohľadnení týchto okolností súd dospel k záveru, že účel trestu sa dosiahne aj uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 7 rokov s výkonom trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a), ods. 4 Trestného zákona a že mimoriadnym znížením trestu na hranicu 5 rokov tak, ako to umožňuje ust. § 39 ods. 3 písm. c) Trestného zákona by sa vzhľadom na okolnosti prípadu účel trestu nedosiahol. S týmito úvahami súdu, ktoré viedli k mimoriadnemu zníženiu trestu odňatia slobody s poukazom na pomery obžalovaného sa však on nestotožňuje. Súhlasí iba so všeobecným konštatovaním, že viaceré okolností, ktoré inak same osebe sú len všeobecnými poľahčujúcimi okolnosťami, vo svojom súhrne nadobudnú v konkrétnom prípade taký význam, že ich bude možné posúdiť ako mimoriadne okolnosti podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona, avšak má za to, že v danej veci zistené poľahčujúce okolnosti vo svojom súhrne nedosahujú taký zvláštny význam, aby ich existencia bola dôvodom na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby. Skutočnosť, že sa jedná o bezúhonného páchatela trestného činu, ktorý jeho spáchanie prizná aj pod ťarchou zabezpečených dôkazov, by pri zohľadnení aj ďalších okolností skutku mohol byť len dôvod na uloženie trestu odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby. U obžalovaného neboli zistené žiadne mimoriadne okolnosti z hľadiska jeho osoby, či už sa jedná o zdravotný stav (napríklad choroba) alebo osobný status (napríklad starostlivosť o početnú inak nezabezpečenú rodinu s maloletými deťmi). Zdôrazňuje, že práve stanovenie rozsahu trestnej sadzby trestu odňatia slobody na 10 až 15 rokov za obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omámených a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona odráža nebezpečnosť konania páchatela tejto trestnej činnosti a zdôrazňuje potrebu individuálnej, ale aj generálnej prevencie tohto trestu a to bez ohľadu na to, či sa jedná o zatiaľ netrestaného páchatela alebo o tzv. recidivistu. Podľa neho práve naopak, okolnosti daného prípadu tak, ako ich popísal súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, keď skúmal možnosť mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody, sú v danom prípade tými okolnosťami, pre ktoré ani vzhľadom k osobe páchatela nie je možné uplatniť inštitút mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona. Obžalovaný sa dopúšťal drogovej trestnej činnosti po dlhšiu dobu, drogy nezabezpečoval len pre vlastnú potrebu, ale týmito zásoboval aj iné osoby - najmenej 5 a že sa jednalo o zvlášť nebezpečnú psychotropnú látku - metamfetamín (pervitín), ktorého množstvo z hľadiska kvality a ceny, zadržané u obžalovaného, nemožno opomenúť pri ukladaní trestu obžalovanému a v porovnaní s osobou obžalovaného bagatelizovať ich význam. S poukazom na všetky tieto skutočnosti považuje napadnutý rozsudok, čo do výroku o treste za nesprávny, pretože uložený trest je neprimeraný. Preto navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok v časti výroku o treste zrušil a vo veci sám rozhodol.

Na základe podaných odvolaní preskúmal krajský súd napadnutý rozsudok v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých

výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, a dospel k záveru, že odvolacie námietky obžalovaného sú čiastočne dôvodné.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 18.1.2012 urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Po tom, čo obžalovaný aj kladne odpovedal na otázky uvedené v ustanovení § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr. poriadku okresný súd prijal vyhlásenie obžalovaného a vykonal len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku potom vyplýva, ktoré skutočnosti vzal súd prvého stupňa do úvahy pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu. Plynie z neho, že použijúc zásady pre ukládanie trestov prihliadal na povahu spáchaného činu a jeho následok, zavinenie, neprítomnosť priťažujúcich okolností, existenciu poľahčujúcich okolností, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Okresný súd u obžalovaného pritom zistil existenciu len poľahčujúcich okolností uvedených v ust. § 36 písm. j), l) Tr. zákona, keď ako poľahčujúcu okolnosť konštatoval, že obžalovaný pred spáchaním trestného činu viedol riadny život (§ 36 písm. j) Tr. zákona) a že sa k spáchaniu trestného činu priznal a trestný čin úprimne oľutoval (§ 36 písm. l) Tr. zákona). Zároveň u obžalovaného okresný súd konštatoval aj existenciu dôvodu na použitie ust. § 39 ods. 1 Tr. zákona o mimoriadnom znížení trestu, spočívajúceho v tom, že obžalovaný pred spáchaním trestného činu viedol riadny spôsob života, nebol súdne trestaný, pred súdom sa ku skutku priznal a svoje konanie úprimne oľutoval a prejavil účinnú snahu viesť v budúcnosti riadny spôsob života a trestnú činnosť už nepáchať. Takto dospel k záveru, že sa u obžalovaného účel trestu dosiahne aj uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 7 rokov, so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Po preskúmaní obsahu spisu však krajský súd zistil, že okrem už uvedených dvoch poľahčujúcich okolností sú dané aj ďalšie skutočnosti, ktoré vo svojom súhrne odôvodňujú aplikáciu ust. § 39 ods. 1 Tr. zákona o mimoriadnom znížení trestu.

Z ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zákona vyplýva, že páchatel'ovi možno uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného Trestným zákonom vtedy, ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania.

Podľa § 39 ods. 3 písm. c) Tr. zákona pri ukladaní trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu však súd nesmie uložiť trest odňatia slobody kratší ako päť rokov, ak je v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody aspoň desať rokov.

Keďže podľa zákona ide o mimoriadne zníženie trestu, pre takýto postup musia byť zistené také okolnosti prípadu alebo pomery na strane páchatel'a, ktoré sú mimoriadne, niečím výnimočné a nevyskytujú sa v iných obdobných prípadoch, a zároveň vzhľadom na ktoré by použitie trestnej sadzby odňatia slobody ustanovenej Trestným zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti by postačoval aj trest kratšieho trvania.

Pod pojmom okolnosti prípadu sa rozumejú predovšetkým také skutočnosti, ktoré môžu ovplyvniť povahu, charakter a iné objektívne okolnosti spáchaného trestného činu. Tieto musia byť také intenzívne a také závažné, aby ich bolo možné posúdiť ako výnimočné okolnosti prípadu.

Pod mimoriadne pomery páchatel'a zase treba zaradiť tie okolnosti, ktoré nemajú priamy vzťah k spáchanému trestnému činu a môže ísť napríklad o rodinné pomery alebo o zdravotný stav obžalovaného. Aj tieto však musia vykazovať známky mimoriadnosti, výnimočnosti a neobvyklosti v iných podobných prípadoch.

Takýmito okolnosťami a pomermi páchatel'a však môžu byť aj inak poľahčujúce okolnosti, za predpokladu, že ich rozsah alebo význam prekračujú hranice bežné pre priznanie statusu poľahčujúcich okolností. Nie je možné však vylúčiť, že viacero okolností, ktoré inak samy o sebe sú len všeobecnými poľahčujúcimi okolnosťami, vo svojom súhrne

nadobudnú v konkrétnom prípade taký význam, že ich bude možné posúdiť ako mimoriadne okolnosti v zmysle ustanovení § 39 <<http://www.beck-online.cz/legalis/search-document.seam?type=html&rowIndex=1&documentId=onrf6mjzgyyv6mjugbpxazruga&conversationId=133573>> ods. 1 Tr. zákona <<http://www.beck-online.cz/legalis/search-document.seam?type=html&rowIndex=1&documentId=onrf6mjzgyyv6mjuga&conversationId=133573>>.

Takéto mimoriadne okolnosti prípadu krajský súd zistil aj v predmetnej trestnej veci.

Popri prvostupňovom súdom zistených dvoch poľahčujúcich okolnostiach uvedených v § 36 písm. j), l) Tr. zákona krajský súd zistil, že obžalovanému je potrebné priznať aj poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. n) Tr. zákona, teda že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Obžalovaný totiž už po svojom zadržaní pri výsluchu zadržaného - podozrivého dňa 29.3.2013 sám označil orgánom činným v trestnom konaní nielen osoby, ktorým zadovážil drogu, ale aj osobu, od ktorej si drogu zadovážoval. Aj keď v ďalšom priebehu trestného konania obžalovaný nevypovedal, ním uvedené skutočnosti nikdy nepoprel a nespochybnil.

Uvedené tri poľahčujúce okolnosti je potrebné posudzovať aj v kontexte ďalších skutočností vyplývajúcich z vykonaných dôkazov.

Najmä je potrebné prihliadať na to, akým spôsobom žil obžalovaný pred spáchaním trestného činu, teda že nielen nepáchal trestnú činnosť, ale že bol aj riadne zamestnaný a podľa zamestnávateľa pracoval zodpovedne a svedomito, do práce nastupoval vždy načas, bol obľúbený a nemal nikdy žiaden problém. Kladné hodnotenie obžalovaného vyplýva aj zo správy ÚVV a ÚVTOS G. za obdobie výkonu väzby.

Významnou okolnosťou prípadu je aj počet osôb, na ktorých bol trestný čin spáchaný. Pri páchaní trestného činu po dlhšiu dobu bol totiž tento spáchaný len na piatich osobách, čo je počet blízko dolnej hranice osôb požadovaných pre kvalifikáciu trestného činu spáchaného závažnejším spôsobom konania (§ 172 ods. 2 písm. c), § 127 ods. 12 Tr. zákona). Z toho možno zároveň vyvodiť, že predaj a zadovážovanie psychotropných látok iným osobám nebolo pravidelnou činnosťou obžalovaného, ale že šlo skôr len o ojedinelé prípady.

Zohľadniac všetky uvedené okolnosti prípadu a pomery obžalovaného dospel krajský súd k záveru, že použitie trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovenej Trestným zákonom za obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zákona, t. j. desať až pätnásť rokov, je pre obžalovaného neprímerane prísne a že na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačí trest vo výmere 6 rokov a 6 mesiacov.

Z uvedených dôvodov krajský súd zároveň nevyhovel odvolacím námietkam okresného prokurátora.

Za úplne dôvodné však nemožno považovať ani odvolacie námietky obžalovaného. Pokiaľ sa tento dožaduje mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody až na výmeru 5 rokov, poukazujúc pritom na iné rozhodnutia krajského súdu, tak tieto prípady s predmetnou vecou porovnávať nie je možné. Od ním označených prípadov, v ktorých bolo krajským súdom rozhodnuté o mimoriadnom znížení trestu, sa predmetná vec totiž výrazne líši nielen druhom drogy, ale aj rozsahom činu, počtom osôb, ktorým bola droga zadovážená, či rozsahom pomoci obžalovaného orgánom činným v trestnom konaní pri objasňovaní vlastnej trestnej činnosti a v prístupe k liečeniu. Takto je príkladmo možné poukázať na to, že kým vo veci sp. zn. 10To 1/2013 bola predmetom droga v hodnote 294,- eur, tak v predmetnej veci išlo o pervitín v hodnote 2.270,- eur, ktorá sa už blíži k väčšiemu rozsahu činu, teda k ďalšej okolnosti podmieňujúcej použitie vyššej trestnej sadzby. Kým vo veci sp. zn. 10To 1/2013 okolnosť podmieňujúca použitie vyššej trestnej sadzby spočívala len v tom, že čin bol spáchaný na viacerých osobách, tak v predmetnej veci závažnejší spôsob konania spočíval aj v páchaní po dlhšiu dobu. Je teda zrejmé, že v odvolaní uvedené prípady s predmetnou vecou porovnávať možné nie je, ale že pri hodnotení konkrétnych okolností vyplývajúcich z vykonaných dôkazov je potrebné pristupovať v súlade s ust. § 2 ods. 12 Tr. zákona, podľa ktorého nielen orgány činné v trestnom konaní, ale aj súd majú povinnosť hodnotiť dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Pokiaľ ide o spôsob výkonu trestu, so zreteľom na doterajšiu bezúhonnosť obžalovaného a na závažnosť predmetného trestného činu nepovažoval odvolací súd osobu obžalovaného za tak narušenú, aby ho bolo potrebné na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradiť do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, ako to v prípade páchatelov obzvlášť závažných zločinov predpokladá ust. § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zákona. Na obžalovaného pred spáchaním trestného činu nielenže nebolo pôsobené výkonom trestu odňatia slobody, ale doposiaľ ešte nebol ani odsúdený pre trestný čin. Preto ho rovnako, ako prvostupňový súd v napadnutom rozsudku, zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Správne a zákonne prvostupňový súd rozhodol o uložení ochranného dohľadu a preto tento výrok napadnutého rozsudku zostal nedotknutý.

Vzhľadom na uvedené krajský súd o odvolaniach obžalovaného a okresného prokurátora rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.